

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 2

ROČNÍK 2017/2018

Říjnové okénko ředitele

V říjnu je pro naši práci ve škole stěžejní vyplnění výkazů, podle kterých škola dostane na příští školní rok od státu peníze na platy a obec na provoz školy. K 30. 9. jsme vykázali 223 žáků školy (loni 222) v 10 třídách a 98 dětí školky (loni 91) ve 4 třídách. Účetně jsme uzavřeli 3. čtvrtletí, provedli inventuru čerpání a nástin čerpání pro zbytek školního roku. Odevzdali jsme zřizovateli návrh rozpočtu školy na další rok. Předsedkyni Školské rady jsme předali Výroční zprávu za rok 2016/17 a návrh rozpočtu na další rok. Úspěšně jsme rozběhli mnoho kroužků ve školce i škole.

Byl jsem na setkání ministerstva školství s řediteli Jihočeského kraje na téma novela financování škol od příštího školního roku. Zde nám bylo konečně přesně nastíněno (podzákoné normy jsou ve stádiu přípravy), co se bude platit všem – tarify platů učitelů do určitého maxima podle průměrného počtu žáků ve třídě – a co se bude

platit normativně podle počtu žáků, což jsou všechny nadtarifní složky. Co ministerstvo bude kontrolovat, aby nedocházelo k obcházení z důvodu navýšení rozpočtu školy. Na jaře budeme moci porovnat současné financování s novým, kdy ministerstvo nám pošle pouze na papíře, kolik peněz dostaneme podle nového financování. Budeme porovnávat. Od konce května 2018 bude platit GDPR (Obecné nařízení o ochraně osobních údajů neboli General Data Protection Regulation, nařízení EU), které zpřísnuje nakládání s osobními údaji dětí, žáků, pedagogů i dalších zaměstnanců školy. Do té doby musíme provést audit, zaměstnat pověřence pro ochranu osobních údajů, změnit školní směrnice. Na toto téma dle vyjádření v tisku ministerstvo začalo pracovat, ale zatím nikomu nepředalo žádné informace.

Obdrželi jsme výsledky kontroly České školní inspekce při postupu udělení důtky ředitele školy

s tímto závěrem: škola postupovala správně, škola nedoložila komunikaci s rodičem. Na základě opatření ke zjištění ČŠI škola změnila komunikaci s rodiči, tak aby byla doložitelná, tzn. písemně vedeme záznam veškeré komunikace s rodiči. Byl jsem na setkání s Českou školní inspekcí, kde nám byla představena možnost využívat další možnosti jejich prostředí pro testování znalostí žáků hlavně na 1. stupni přes webové rozhraní.

Uspořádali jsme dopravní projekt Na kole bezpečně, kde žáci pod dozorem pedagogů a rodičů ukazovali své dovednosti v jízdě na kole, znalosti dopravních předpisů a první pomoci. Proběhlo vyhodnocení a na jeho základě bude každá třída pracovat na zlepšení. Děkuji všem třem rodičům, kteří nám pomohli na akci.

Spolek přátel školy Chotoviny vybírá členské příspěvky na tento školní rok, kdo má zájem být jeho

členem a členský příspěvek dosud neuhradil, nechť tak urychleně udělá. Zástupci spolku budou prezentovat neblížší akce na rodičovských schůzkách a na nich získají rodiče další informace.

Děkujeme místní organizaci Českého zahrádkářského svazu za sponzorský dar.

V rámci grantu Výuka přírodních věd nově jsem se dostal na stáž do chorvatských škol. V porovnání s českým školstvím mají jednotné osnovy – byl jsem ve 3 školách na stejném předmětu a všechny třídy se učily stejné učivo, ale každá škola měla jiné učebnice. Žáci chodí pouze do spádových škol. Každá větší škola má speciálního pedagoga, psychologa a právníka, které platí ministerstvo. Třídy jsou specializované na předměty, tzn. děti nemají kmenovou třídu a každou přestávku se přesunou před odbornou učebnu (matematiky, fyziky, chorvatštiny...), po zvonění vejdou s vyučujícím a po hodině odcházejí na jiný předmět k jiné učebně. I zde probíhá společné vzdělávání, jen na něj nezbyvají prostředky, mají málo asistentů. Rozhoduje ministerstvo, kolik jich zaplatí. Děti s individuálním vzdělávacím plánem si učitelé při výuce moc nevšímalí. Každý učitel učí jen předměty, které vystudoval. Někteří učitelé učí třeba na třech školách, protože si na jedné škole nenaplní úvazek. Ve vybavení škol jsme v ČR jasně vpředu, ale to jsme viděli i v Bavorsku. Připravují reformu školství, na které zatím není politický konsensus. Prostě viděl jsem školství bez reform, které u nás proběhly po revoluci. Velmi silný vliv ministerstva a malý zájem obcí o školu na svém území. Starat se nemusí, neexistuje konkurence.

Petr Havlík - ředitel školy

S kým si rád povídám

Já si rád povídám s Tomášem, protože mi v různých věcech rozumí a o tom, o čem se bavíme, alespoň něco ví. Někdy mluvíme o hrách na počítači, o tom, co známe, co nás zrovna napadne, co jsme dělali například o víkendu, co jsme viděli za film nebo co jsme si koupili. Povídáme si, když je zrovna volná chvíle nebo je přestávka. Několikrát jsme byli spolu venku a povídali si. Převážně si ale povídáme ve škole.

Rád si povídám s Kubou. Probíráme různé věci. Dnes ráno jsme si třeba povídali o volbách. Často mluvíme o počítačových hrách, co se nám v dané hře stalo nebo co jsme viděli na internetu. Také si povídám se svojí sestrou. Nejradyji o filmech. Rád se také bavím s Lukášem. Dnes mi pomohl doučit se básničku. Ale jinak se bavíme o všem možném. Rozhodně bych se nemohl bavit s někým, koho nemám rád. Také se rád bavím s Matějem. Hlavně o malůvkách, o animovaných seriích.

Rád si povídám s Vojtou. Povídám si s ním často o jedné hře, kterou hrajeme, nebo si povídáme o školních předmětech, které zrovna v daný den máme.

Rád si povídám s babičkou, protože máme stejné nebo podobné názory na věci, o kterých mluvíme. Povídám si s ní vždy, když k ní jedu a jdeme na procházku. Rád si také povídám s Karlem, protože je vtipný a je s ním zábava. Povídám si s ním vždy, když jdu do školy.

Rád si povídám s Matesem, protože máme společné zájmy, jako např. fotbal a některé počítačové hry. Povídám si s ním venku a ve škole.

Rád si povídám s Tomášem, protože když si s ním začnu poví-

dat, vydrží nám to i hodinu. Povídám si s ním rád večer. Také si rád povídám s Matějem, protože mě dokáže rozesmát. Povídám si s ním rád vždy, když se vidíme.

S tatškou si povídám rád, protože mi danou věc vysvětlí jako dvanáctiletému klukovi. Nejradyji si s ním povídám o letadlech a leteckých soubojích.

Kluci z šesté třídy

Učím se učit

Naše sedmá třída si celé dvě projektové hodiny na téma Učím se učit opravdu užila. V pondělí 2. října si s námi paní lektorka Alena Paroubková povídala o tom, jak se správně učit, a dozvěděli jsme se i něco o sobě. Třeba jestli při přemýšlení zapojujeme víc pravou, či levou hemisféru. Také k jakému typu osobnosti se řadíme a vyzkoušeli jsme si, jak nám slouží naše paměť. Povídali jsme si o tom, že učení není mučení, že může být i zábavné. Učíme se vlastně už od narození. Zjistili jsme, že celý náš život je učení. Učíme se doma, pak ve školce, ve škole, v práci a i v běžném životě. Projekt se nám líbil a teď už víme, jaké hlavní zásady při učení do školy je třeba dodržovat. Nikdy se nemáme učit vleže v posteli. Může nás přepadnout spánek a je po učení. Nejlepší je sedět a na učení se snažit soustředit. Nedělat nic jiného. Neposlouchat hudbu ani rozhovor rodičů. Při učení je důležitá vyvětraná místnost a dobré světlo. Každý má jiný styl učení. Někdo se učí při chůzi, někdo si danou látku píše, další musí daný text vidět a číst si ho. Každý si také musí vytipovat nejlepší dobu k učení. Rad jsme dostali hodně, doufáme, že aspoň některými z nich se budeme řídit. Už se těšíme na další zajímavý projekt.

Žáci sedmé třídy

Čteme rádi

Určitě si přečtete knížku *Ostrov v Ptačí ulici*. Napsal ji polsko-izraelský autor literatury pro děti a mládež Uri Orlev, který přežil holocaust a je také nositelem mezinárodní Ceny Hanse Christiana Andersena z roku 1996. Příběh vypráví o židovském chlapci Alexovi, který žije se svým tatínkem v ghettu. Tatínek pracuje v továrně. Jednoho dne přijdou Němci a odvedou je. Alexovi se ale podaří utéct a schovává se sám v Ptačí ulici, kde spolu s malou myškou čekají na tatínka. Jestli se opravdu setkají, to už si přečtete sami. Knihu bych doporučila svým spolužákům, protože je opravdu zajímavá a napíná. Neměli bychom zapomenout, že válka dokáže měnit životy ze dne na den. Myslím si, že nás autor jakoby oklikou připravuje na dospívání. Měli bychom si uvědomit, jak se máme chovat, jak dělat správná rozhodnutí a vůbec přemýšlet o sobě i druhých. Také mě velice zaujal název knížky. Stačí jen zapojit fantazii a pořádně se zamyslet. Představte si ostrov. Ostrovy najdeme uprostřed oceánů. Když se potopí loď nebo s vámi spadne letadlo, máte šanci, že vás moře na nějaký ostrov vyplaví. Ostrov je něco jako druhá šance. Jako pomocná ruka uprostřed ničeho. Vidíte vše kolem sebe. Horizont moře. V případě Alexe je ostrovem dům, kde se skrývá před Němci a čeká na svého tatínka. Věř, že dům v Ptačí ulici ho ochrání.

Kateřina Pokorná

ZOO Hluboká

V pondělí 9. října jsme se se spolužáky z 1. a 2. třídy vydali na exkurzi do ZOO Ohrada v Hluboké nad Vltavou. Tam na nás čekal připravený vzdělávací program o plazech a samozřejmě prohlídka celé ZOO. Počasí nám přálo, prohlédli jsme si všechna zvířátka a ocenili jsme i to, že jsme byli jedni z mála návštěvníků. Při programu jsme se dozvěděli, do jakých skupin se dělí plazi, a spousty dalších zajímavostí.

Jak se exkurze zamlouvala žákům druhé třídy? Honzu nejvíc zaujal krokodýl, ale také pavouci a program o plazech. Adéle se na výletě líbilo a překvapilo ji, že tam byli hadi. Moc se jí líbili bobři a želvy. Barboře přišlo nejzajímavější, že ještěrek je 40 500 druhů. Líbilo se jí, jak surikata hlídkovala a že si mohli sáhnout na hada. Honzovi se nejvíc líbili medvědi, želva a ještěři. Antonii se líbily surikaty, protože byly roztomilé. Zaujali ji velbloudi a na programu ocenila sahání na různé plazy. Nele se nejvíc líbily vydry a program. Hodně ji překvapili plazi. U těch se jí nejvíc líbila ještěrka. Adélu zaujali plazi, surikaty a hadi. Anně se v zoologické zahradě nejvíc líbilo, že tam byla různá zvířata a mohli si pohladit třeba hada. Báječní byli také klokani. Karolína nejraději pozorovala surikaty a zaujalo ji, že ještěrka může mít tři oči. Skvělé bylo, že mohli krmit zvířátka. Lukášovi se líbily nejen surikaty a klokani, ale prostě všechno. Překvapil ho veliký rybník a to, že v programu měli ochočená zvířata. Amálii na výletě v ZOO bavil program a tichý les, ale nejvíce ji zaujal krokodýl.

Nataša Havlíková

Večer s knihou

V pátek 13. října škola neutichla ani po vyučování. Sešlo se zde dvacet žáků z druhé třídy, aby si užili večer s knihou. Čekalo na ně spousty překvapení a hlavně nezvyklé prostředí školy bez spolužáků s ostatních tříd. Celým večerem nás provázel dobrý duch Franta Hlásek, který dohlédl, aby všichni bezpečně zvládli bobříka odvahy.

A jak prožívali chvílky s knížkami novodobí spolužáci Franty Hlásky? Vojtěcha nejvíc zaujal bobřík odvahy a vlastnoruční vaření večere. Davida překvapilo, že všichni šli bobříka odvahy sami bez dospělých a bez maminky si připravili i večerí a v noci šli dělat ježka. Adélu nejvíc nadchla pověst o Frantu Hláskovi. Michaele zůstane v paměti výroba ježků, bobřík odvahy a pohádka O Krásce a zvířeti. Prima bylo i spaní na zemi. Honza rád vařil a šel bobříka odvahy. Nejvíce ho překvapilo, že si čistili zuby. Adéla si pochvaluje bobříka, návštěvu knihovny a překvapená je tím, že samy děti zvládly přípravu večere. Barboře se také líbilo vaření i bobřík. Pěkná byla také pohádka. Adéla je ráda, že ulovila bobříka odvahy, podílela se na vaření večere a viděla i slyšela pěknou pohádku.

Nataša Havlíková

MLADÉ SNAHY

ŠKOLNÍ NOVINY.
Obrázkový měsíčník.

Řídí RUD. SVAČINA, říd. učitel a K. PLEČER, učitel.

ČÍSLO 10.

V KVÍČOVICÍCH DNE 2. ČERVNA 1933.

ROČNÍK III.

Učitelské noviny

Každé lidské setkání může přinést zajímavé poznatky, které mění náš stávající pohled na svět kolem nás. Kolega z volební komise přinesl pro chvíle odpočinku střípky z pozůstalosti Státního učitelského ústavu v Soběslavi. Ten byl založen v roce 1871 v Táboře a po roce přesídlil do Soběslavi, kde během své sedmdesát sedm let dlouhé činnosti poskytl možnost řádného vzdělání či šanci složit maturitní zkoušku více než čtyřem tisícům budoucích pedagogů obecných či měšťanských škol.

Mezi mnoha poklady mne asi nejvíc zaujalo číslo školních novin Mladé snahy, které jako obrázkový měsíčník vydávali dva učitelé v Kvíčovicích. Obec najdete v okrese Domažlice a dnes čítá pouhých 340 obyvatel. Řídící učitel Rud. Svačina a učitel K. Plecer vytvořili každý měsíc dvanáct stran zajímavého čtení s kvalitními fotografiemi, krásnými ilustracemi a zajímavou grafickou úpravou. Vycházeli každý první pátek v měsíci kromě prázdnin. Lidé si mohli poštou noviny předplatit za 10 Kč. Do Německa za 11 Kč. Majitelkou byla R. Svačinová, zřejmě choť pana řídícího učitele a také vydavatele a odpovědného redaktora. Vydávání bylo povolené

v roce 1930. O tisk se výtečně staral Fr. Závorka v Staňkově. Na ochutnání jsem připravil příspěvky z 10. čísla roku 1933. Nevím, zda byli i tito kantoři absolventy právě výše zmiňovaného učitelského ústavu, ale na každý pád smekám a vím, že máme tradici skvělých učitelů, kteří přinášeli osvětu i zábavu do všech koutů naší vlasti.

Jiří Honza

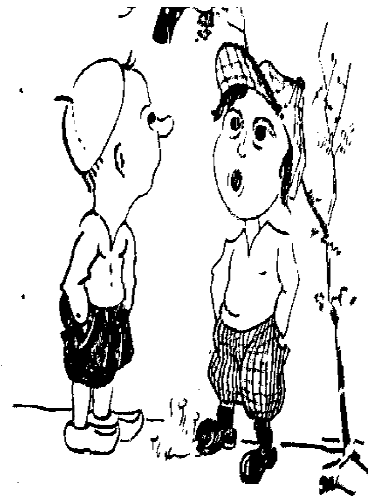
Vzácná kravička

Ve velikých městech mnoho dětí nikdy nevidělo živé krávy. Protože není možno všechny děti vésti do statku na venkov, rozřešili to v New-Yorku v Americe jinak. Vybrali hezkou kravičku a vodí ji ukazovat dětem po všech školách. Děti jsou jí nadšeny jako vy, když vidíte ve zvěřinci lva nebo tygra. Vy si však ani tygra ani lva nemůžete pohladit, kdežto americké děti se prý nemohou nabažít poplácávání kravičky.

Malá dohoda

Ministr zahraničí dr. E. Beneš nedávno prohlásil v parlamentě: "Státy Malé dohody jako celek představují skupinu velikou rozsahem území i počtem obyvatelstva. V letech 1960-70 bude mít Československo nejméně 19-20

milionů obyvatel, z nich bude asi 14 mil. Čechoslováků a přes 800.000 Rusínů a v té době bude mít Rumunsko asi 23-24 miliony obyvatel a Jugoslavie také asi 20 mil. lidí. To nebudou už státy malé; pro nás to znamená, že pak už nebude řeč o malém národě a že také obavy o naši budoucnost zmizí před jistotou a pevností naší národní a státní budovy."

„Prosím tě, jaký je to jed ta přeslice?“

„To přece není jed.“

„Jak to, vždyť nám pan učitel vykládal, že Přemyslovci vymřeli po přeslici.“

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Archiv Školáka

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

